

de private virksomheder og varetage rengøringen i kommunalt regi.

Desværre er der for mange eksempler på, at udlicitering har medført dårligere arbejdsforhold for de ansatte og ringere service.

For regeringen er det meget vigtigt, at der ved udbud stilles de fornødne krav til opgaveudførelsen og der foretages en grundig kvalitetsstyring. Det er også vigtigt, at det offentlige selv får mulighed for at deltage i udbud. Endelig skal man gøre sig fuldstændigt klart, at udlicitering skal bruges med omtanke og varsomhed. Det er ikke nogen mirakelkur. Udlicitering kan slet ikke med ansvarligheden i behold anvendes i det omfang, som partiet Venstre har foreslået.

Spm. nr. S 1225

Til statsministeren (19/1 01) af:

Gitte Lillelund Bech (V):

»Vil statsministeren på baggrund af en udtalelse i Folketingssalen den 17. januar 2001 om, at »en alt for høj andel af de licitationer, der har fundet sted, fortæller, at medarbejderne har fået det dårligere, og at opgaverne udføres ringere«, oplyse, hvor høj denne andel af licitationer er, samt hvilken konkret undersøgelse statsministeren baserer sit udsagn på?«

Svar (16/2 01)

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Der henvises til besvarelse af spørgsmål S 1120 og S 1121.

Spm. nr. S 1403

Til erhvervsministeren (30/1 01) af:

Kim Behnke (FR):

»Hvor går grænsen for, hvad forbrugerombudsmanden kan blande sig i af egen drift?«

Begrundelse

Forbrugerombudsmanden tager i stigende omfang sager op af egen drift. Om det skyldes be-

hov for selvpromovering, eller fordi de klagesager borgerne indsender er for »kedelige« for den vigtige mand, vides ikke.

Forbrugerombudsmanden tog af egen drift, sagen op om bryggeriernes tilstedeværelse på fodboldspilleres trøjer. Der forelå ikke nogen klage fra krænkede borgere. Det var forbrugerombudsmanden, som mente, at når han så teksten på f.eks. AGF-spillerne med ordlyden »Ceres Mineralvand«, så tænkte han straks på øl., og derfor forbød han, at bryggerierne må have deres navn nævnt på spillertrøjerne m.v.

Seneste eksempel er, at forbrugerombudsmanden af egen drift tog sagen op om pornografi i børnehøjde i butikkerne. Forbrugerombudsmanden tolkede markedsføringsloven således, at pornografisk litteratur og pornografiske film ikke må stå i »børnehøjde« i butikkerne. Beslutningen blev truffet, fordi forbrugerombudsmanden selv tog sagen op – ingen retlig prøvelse – blot en beslutning fra et skrivebord. Straks må landets butikker til at bygge om. Straks udløser det besvær og omkostninger for de handlende. At der så næppe er nogen myndighed, som begynder at føre tilsyn med, om alt fra Bilka til etniske kiosker nu overholder reglerne, gør jo bare sagen endnu mere grinagtig. Man må jo håbe på, at reglerne ikke kun er skrevet på dansk af hensyn til kioskerne! Hvad nu, hvis det er en kunde, som har flyttet på bladene, hvad nu hvis der står en stak blade på gulvet, som er ved at blive stillet på plads højt oppe i »ikke-børnehøjde« eller er ved at blive pakket for at skulle retunerer til forlaget? Ja så kan forbrugerombudsmanden nu få tusinder af interessante klager fra borgergrupper med dette enme som sit speciale.

Har vi fået et bedre samfund for forbrugerne? Næppe. Tværtimod er forbrugerne nok en gang blevet mindet om, at de ikke behøver at være aktive forbrugere, som selv foretager valg og fravalg. De kan bare vente på, at forbrugerombudsmanden kommer i tanke om noget nyt han vil regulere.

Desværre betyder disse latterlige sager, at forbrugerombudsmanden ikke tager sig tid til f.eks. at kræve ordentlig behandling af forbrugerne, når vi henvender os i den største butik med den dårligste service i samfundet. Nemlig hos det offentlige. Her er alt tilladt. Ventelister, ulæselige breve, uforskammet opførsel og uacceptabelt høje priser, afgifter eller gebyrer.

Tiden må være moden til, at ministeren får lagt en grænse ind i lovgivningen og får præciseret, hvad forbrugerombudsmanden skal be-